Dimecres, 18 de novembre de 2026 – 19 h
Sala de Concerts
Palau Òpera

Agrippina de Händel — Kožená, Lezhneva, Les Accents & Noally

Fitxa artística

Magdalena Kožená, *mezzosoprano* (Agrippina)
Julia Lezhneva, *soprano* (Poppea)
Christophe Dumaux, *contratenor* (Ottone)
Adèle Charvet, *mezzosoprano* (Nerone)
Nicolas Brooymans, *baix* (Claudio)
Adrien Fournaison, *baix* (Pallante)
Paul Figuier, *contratenor* (Narciso)
Les Accents
Thibault Noally, *violí i director*

Programa

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL (1685-1759)
Agrippina, HWV 6
(òpera en tres actes i llibret del cardenal Vincenzo Grimani [1655-1710])

Biografia

Consulteu les biografies dels artistes als seus webs oficials:

www.kozena.cz
www.julia-lezhneva.com
@christophe_dumaux_officielo
@adelecharvet
@nicolas_brooymans
@adrien.fournaison
@paulfiguier
www.lesaccents.fr
@thibaultnoally

Durada aproximada del concert:

1a part, 95 minuts
Pausa de 15 minuts
2a part, 75 minuts.

Amb el suport de:

repsol fundación

Concert enregistrat per Catalunya Música.
#òpera #concertsaccesibles

Qui en són els protagonistes?

Georg Friedrich Händel, el rei de la música barroca per al teatre, i un repartiment d'estrelles internacionals que tornen al Palau per interpretar l'òpera *Agrippina*. El catàleg del també conegut com a *caro sassone* (el saxó estimat) l'entronitza com el compositor operístic més important de la seva època, per sobre d'altres com ara Vivaldi o Lully. Ho va aconseguir després d'una estada de tres anys a Itàlia, on va perfeccionar l'estil. *Agrippina*, estrenada a Venècia, va ser, precisament, el seu primer gran èxit internacional. Aquest títol el va portar a Anglaterra, on va desenvolupar gran part de la seva impressionant trajectòria. Del repartiment de luxe que pujarà a l'escenari del Palau amb aquesta obra mestra hi destaquen la mezzosoprano Magdalena Kožená, la soprano Julia Lezhneva i el contratenor Christophe Dumaux, autèntiques referències del repertori. El conjunt Les Accents estarà dirigit des del violí concertino per Thibault Noally.

Quines són les claus del concert?

Agrippina és la culminació del període italià de Händel, després del fracàs de la seva primera òpera italiana, *Rodrigo* (1707). Abans, a Roma, el compositor s'havia centrat en cantates i oratoris, perquè llavors l'òpera estava prohibida. A Venècia va poder fer les obres que volia, i amb *Agrippina* va aconseguir un èxit aclaparador: se'n van fer 27 representacions consecutives, un fet sense precedents per a l'època.

A què has de parar atenció?

Dins d'una partitura plena de moments emotius, virtuosístics i teatralment ben estructurats, cal parar atenció especialment a tres àries de particular bellesa. "Voi che udite", l'ària d'Ottone del segon acte, és considerada la millor de tota l'òpera; és un lament d'una intensitat colpidora que expressa aflicció. En contrast, "Bel piacere", l'ària de Poppea del tercer acte, és un dels moments més cèlebres, exigents i radiants. "Pensieri, voi mi tormentate" és una escena del segon acte de gran complexitat en què la protagonista revela els seus dubtes i incerteses.

Sabies que...

La prohibició a Roma de l'òpera com a gènere durant l'estada de Händel va ser formalitzada per decrets papals. Innocenci XI i el seu successor, Climent XI, la van considerar un gènere immoral i antireligiós perquè fomentava trames paganes, plenes de déus i herois de l'antiguitat clàssica amb valors allunyats de la moral cristiana. Els teatres eren vistos com llocs de pecat, on es podien teixir intrigues polítiques i amoroses que el Vaticà no podia controlar. Tampoc agradava la presència de dones cantants i d'homes castrats, els *castrati*, els autèntics divos de l'època. El transvestisme a l'escenari també era qualificat d'escandalós per l'autoritat eclesiàstica.

Händel s'acomiada d'Itàlia

Amb *Agrippina*, Händel s'acomiadava d'Itàlia, i demostrava així l'assumpció dels models compositius del teatre musical. I ho feia al servei d'una obra directament amoral, amb llibret de Vincenzo Grimani sobre un dels episodis més delirants de la família julioclàudia: l'ascensió de Neró al tron imperial de Roma.

En uns moments d'incertesa com els que vivim, amb una crisi de valors instal·lada al món occidental, l'actualitat d'una òpera com *Agrippina* és un fet que no pot escapar a ningú. N'hi ha prou amb seguir atentament el llibret de Grimani i deixar-se dur pels escumejants pentagrames de Händel per adonar-se que estem davant d'una obra de rerefons satíric, que deixa al descobert les clavegueres de la política, de rabiosa (i lamentable) actualitat.

La ferum del clavegueram, però, es tradueix a *Agrippina* en una obra musicalment exquisida, d'innegable bon gust i sense el broc gros de les òperes venecianes de la generació anterior a Georg Friedrich Händel. El compositor alemany havia arribat a Itàlia el 1706 per romandre-hi fins al 1710, i amb aquesta òpera demostrava l'assumpció dels models del gènere operístic en general i de l'òpera veneciana en particular.

De les 42 òperes de Händel, *Agrippina* ocupa el sisè lloc, i va ser la segona i darrera de les seves obres teatrals estrenada a Itàlia, després de *Rodrigo* (1707). Dos anys més tard, un 26 de desembre de 1709, el Teatro San Giovanni Grisostomo de Venècia veia l'estrena d'*Agrippina, dramma per musica* en tres actes amb llibret del cardenal, i acabat de nomenar virrei de Nàpols, Vincenzo Grimani. Va ser un esdeveniment revestit de gran importància, atesa la fama, la magnificència i la grandiositat espacial d'aquell teatre, el més gran de Venècia.

Com era habitual a la ciutat dels canals, la temporada de carnaval s'iniciava l'endemà de Nadal. Però sobta, en el cas d'*Agrippina*, que la proximitat amb una data tan assenyalada coincidís amb l'estrena d'una òpera tan directament amoral. Sigui com sigui, el cas és que va ser arran d'aquelles 27 funcions (tot un èxit) que Händel, procedent de Saxònia, va ser saludat i aclamat com a *caro sassone* a Venècia.

Per a aquella estrena, el músic alemany va comptar amb un nombre important de cantants, cèlebres a la Venècia del moment. I va aprofitar alguns fragments d'obres anteriors per a *Agrippina*, una òpera que seria objecte de més d'un *pasticcio* (és a dir, de ser representada amb fragments d'òperes d'altres compositors) en successives representacions a Nàpols, Hamburg o Viena. Però estem en plena primera meitat del segle XVIII i les òperes funcionaven al llarg de dues o tres temporades, després de les quals el públic, afamat de novetats, gaudia de nous títols. Això explica el perquè de la desaparició d'*Agrippina* del repertori habitual dels teatres italians. No va ser fins al 1943, per a unes audicions a Halle (la ciutat que havia vist néixer Händel) en plena Segona Guerra Mundial, que el *dramma per musica* amb llibret de Grimani va reaparèixer de nou, tot i que fins a mitjans dels anys seixanta no tornaria amb tots els honors, poc abans d'una merescuda i del tot justa *Händel renaissance*.

Lluny de construir una obra encartonada i pròpia de l'*opera seria* amb enfilalls d'ària *da capo* i recitatius inacabables, *Agrippina* és una obra fresca, desimbolta, expressiva i amb una tirallonga de números musicals curts, àgils, en forma de *canzonette*, *cavatine* (àries de sortida amb una sola estrofa) o *ariette* típicament venecianes i que feien les delícies del seu públic des que la ciutat dels canals havia estat la primera a obrir les portes a l'òpera com a espectacle públic. Potser era a Venècia on l'òpera continuava sent el gènere musical popular per antonomàsia (Nàpols li prendria ben aviat el relleu amb el triomf de l'*opera buffa*) i possiblement el context carnavalesc va influir per convertir *Agrippina* en una obra que segur que degué divertir els primers espectadors, atesa la frescor de la seva música i les picades d'ullet d'un llibret tan ben cosit com cínic a la vegada.

Jaume Radigales
Professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Gràcies pel vostre suport!

Ser Mecenes del Palau de la Música Catalana és molt més que una aportació econòmica: és un compromís amb la cultura, amb la bellesa i amb la història. És convertir la vostra marca en un llegat universal i l'oportunitat de formar part d'un projecte únic.

Mecenes Protectors

artyplan
CASA SEAT
CATALONIA HOTELS & RESORTS
camins.cat
Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports
COL·EGI DE FARMACÈUTICS DE BARCELONA
CONTROL GROUP
DES Eventi y Spettacoli SL.
eurofragance
exeaimpact The Puig Family Foundation
EY Shape the future with confidence
factorenergia
Fundació FLUIDRA Llegat Joan Planes
Fundación Dvesta
Fundación Manuel Lao mlh
repsol fundación
GVC Gaesco
mesoestetic
MITSUBISHI ELECTRIC Changes for the Better
movantia
Nestlé
savills
SEIDOR
VEOLIA

Mecenes d'Honor

Agrolimen
grupo euromadi
Sabadell Fundació
Damm Fundació
Fundació Gandara
Fundació "la Caixa"
Fundació Grup Farmacèutic Salvat
Occident Fundación
Santander
Santander Fundación
Gramona
HAVAS
Ibercaja
isp Inversiones y Servicios Publicitarios
Limak
Telefónica
The NANDO and ELSA PERETTI foundation

Mecenes Col·laboradors

Mitjans de Comunicació

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Masriera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cecot – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – FemCAT – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresion – Sesé – Soler Cabot

Gràcies pel vostre compromís!

Ser benefactor del Palau de la Música Catalana és comprometre's amb una institució cultural única al món i viure l'experiència Palau d'una manera exclusiva i pròxima. És formar part d'una comunitat de persones que comparteixen la passió per la cultura i la música, i en són ambaixadores.

Benefactors d'Honor

Prof. Rafael I. Barraquer Compte
Francesc Xavier Carbonell Castellón
Mariona Carulla Font
M. Dolors i Francesc
Pere Grau Vacarisas
María José Lavin Guitart
Marta Mora Raurich
Mª del Carmen Pous Guardia
Daniela Turco
Joaquim Uriach Torelló
Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril
Eulàlia Alari Ballart
Pere Armadàs Bosch
Rosamaria Artigas i Costajussà
Núria Basi Moré
Lluís Carulla Font
Amb. Prof. Mark Dybul
i Mr. Jason Claire
Joaquim Coello Brufau
Josep Colomer Viure
Josep Daniel i Lluïsa Fornos
Isabel Esteve Cruella
Victor Font
Casimiro Gracia Abian
Jordi Gual i Solé
Ramon Poch Segura
Juan Eusebio Pujol Chimeno
Juan Manuel Soler Pujol
Karin Zimmermann

Benefactors

Mª Victoria de Alós Martín
Mahala Alzamora Figueras-Dotti
Manel Bertran Mariné
Gemma Borràs i Llorens
Jordi Capdevila i Pons
Oriol Coll
Rolando Correa
Elvira Gaspar Farreras
Francisco Gaudier Fargas
Pablo Giménez-Salinas Framis
Maite González Rodríguez
Irene Hidalgo de Vizcarrondo
Pepita Izquierdo Giralt
Immaculada Juncosa
Isaac Martín Salvà
Silvia Martínez Losas i Luis Vives de Prada
Juan Molina-Martell Ramis
M. Victòria Moncunill i Cirera
Joan Oller i Cuartero
Rafael Pous Andrés
Inés Pujol Agenjo
Pepe Pujol Agenjo
Toni Pujol Agenjo
Olga Reglero Bragulat
Anna Risa i Pere Marcet
Carla Sanfeliu
Josep Ll. Sanfeliu
Marc Sanfeliu
Manel Sarasa Serra
Elina Selin
Jordi Simó Sanahuja
M. Dolors Sobrequés i Callicó
Fernando Trias de Bes
Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

repsol
fundación

A Repsol creiem en
l´energia de les persones
per **aprendre, emprendre,**
reforestar, col·laborar...
impulsant projectes
que estan generant un
impacte positiu a la societat.

Coneix els nostres
projectes a
fundacionrepsol.com

Forma part de la història del Palau

Amb el teu suport, contribueixes a preservar un patrimoni únic, impulsar l'excel·lència musical i transformar la vida de les persones a través de la música.

Fes-te benefactor del Palau i uneix-te a una comunitat compromesa amb la música, la cultura i el seu futur.

Suma-t'hi!

Contacta'ns al correu
benefactors@palaumusica.cat
o truca'ns al telèfon 93 295 72 36

També et pot interessar

Franco Fagioli
30.11.26 - 20 h
Palau Grans Veus
— *Projecte Farinelli*

Cavalleria & Pagliacci
05.12.26 - 18.30 h
Simfònics al Palau
— Orquestra Simfònica del Vallès & Sierralta

Himnes de Händel
13.02.27 - 18.30 h
Simfònics al Palau
— Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Espasa

***Alessandro*, de Händel**
21.04.27 - 19 h
Palau Òpera
—Vespres d'Arnadí & Espasa

Nadal al Palau

6 de desembre | 6 de gener
Homenatge a Williams i Zimmer
Orquestra Simfònica del Vallès

Dimarts, 08.12.26 – 17.30 h
Pop-rock simfònic
Orquestra Simfònica del Vallès

13 i 19 de desembre | 4, 8 i 10 de gener
Les quatre estacions de Vivaldi
Farran Sylvan James & Vespres d'Arnadí

Dimarts, 15.12.26 – 19.30 h
Oratori de Sant Felip Neri
Bach: Advent i Nadal
A càrrec de l'organista Juan de la Rubia

Dimarts, 15.12.26 – 20 h
El pessebre de Pau Casals
Agrupació Cor Madrigal & Franz Schubert Filharmonia

Dimecres, 16.12.26 – 20 h
El Messies de Händel
RIAS Kammerchor Berlin & Akademie für Alte Musik Berlin

Divendres, 18.12.26 – 19 h
Oratori de Nadal de Bach
Collegium Vocale Gent & Philippe Herreweghe

Dissabte, 19.12.26 – 18.30 h
Festival de valsos i danses
Valsos i polques de la família Strauss amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

Diumenge, 20.12.26 – 18.30 h
La Nit de Nadal de Joan Lamote de Grignon
Coral Cantiga, Orfeó Gracienc & Orquestra Simfònica del Vallès

Dilluns, 21.12.26 – 19 h
Reinoud van Mechelen & A Nocte Temporis

25 de desembre | 2, 4 i 9 de gener
El trencanous de Txaikovski
Orquestra Simfònica de Vallès, amb espectacle d'art amb sorra a càrrec de Borja González

28, 29 i 31 de desembre | 1, 2, 3, 5, 8 i 9 de gener
Concert d'Any Nou
Orquestra Simfònica del Vallès

3 i 10 de desembre
El Messies de Händel
Vespres d'Arnadí & Dani Espasa

Més informació i entrades a palaumusica.cat/nadal

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ ORFEÓ CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA · MINISTERIO DE CULTURA · inaem

Membre de:

ECHO EUROPEAN CONCERT HALL ORGANISATION

Compromís amb el medi ambient:

AENOR GESTIÓ AMBIENTAL ISO 14001

EMAS

BIOSPHERE certified

D. L.: B 21156 - 2026

© Agnes Jonas